

Skovtrolde og dyrene i skoven

Skovtrolde Mumme var kommet langt, langt væk fra sin skovtroldefamilie. De boede i en stor skov, så der var mange muligheder for at fare vild. Og det var netop, hvad Mumme havde gjort. Det var hans første tur alene i skoven. Før var han aldrig gået længere væk, end han kunne høre eller se de andre skovtrolde eller se deres troldebo.

I dag havde han været ivrig efter at se noget nyt, og han havde været sikker på, at han nemt kunne finde hjem igen. Han havde jo da mange gange været med de andre skovtrolde forskellige steder i skoven. Men der var så meget spændende at se og undersøge, at han ustandseligt skiftede retning; så til sidst måtte han se i øjnene, at han ikke anede, hvordan han skulle finde hjem igen.

Han satte sig ned på en træstamme med hagen hvilende i hånden og albuen på benet. Det lyste langt væk, at her var en skovtrolde med et problem.

Der var nogen, der havde fået øje på ham. Der var nemlig andre skovtroldefamilier i skoven, og Mumme havde slået sig ned i et område, hvor der boede en skovtroldefamilie, der var helt anderledes end Mummens. Men det kunne man ikke se på dem, undtagen når man opdagede, hvordan de opførte sig. Mumme havde aldrig hørt om dem, og han var derfor slet ikke forberedt på at komme ud for noget ubehageligt, da han pludselig så en skovtrolde nærme sig. Han troede, at nu kunne han få hjælp; så han sprang glad op og hilste på den anden.

"Hej! Åh, hvor er jeg glad for at se dig. Jeg er nemlig faret vild."

"Du må ikke være i vores område. Hvad har du lavet?" spurgte den fremmede skovtrolde. "Jeg har da ikke gjort noget. Jeg er bare faret vild. Det var slet ikke her, jeg skulle være." "Hvordan kan jeg vide, at du taler sandt? Du må hellere komme med mig hjem til min far, så han kan finde ud af, hvad du har gjort." Mumme var forfærdet. Den anden havde allerede taget fat i hans trøje og hev ham med. Mumme havde ikke noget valg. Han var meget mindre end den anden, og han troede faktisk også, at det hele ville gå i orden, når de fandt ud af, hvordan det hang sammen.

Men Mumme var slet ikke forberedt på, at der findes onde trolde, som aldeles ikke var indstillet på hverken at tro på ham eller hjælpe ham, men tværtimod holdt ham fangen, til de fandt ud af, hvordan de kunne få fordele af at have ham der. Så efter en kort, ubehagelig samtale med skovtroldefaderen, der naturligvis ikke troede på, at han bare var faret vild, og som ville finde ud af, hvem der havde sendt ham for at spionere, befandt han sig i et lille, mørkt, aflåst rum med kun et lille bitte vindue højt oppe og en hård seng.

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

Mumme var ked af det og bange, og han savnede sin egen skovtroldefamilie så meget. Han tænkte, at de ledte efter ham og kaldte på ham; men de ville nok aldrig finde ham her i dette fangehul. Han var også sulten. De ville ikke engang give ham noget at spise. De troede, at han ville fortælle dem, hvad han var ude på i deres område, når først han blev rigtig sulten. Men stakkels Mumme havde jo ikke noget at tilstå. Hvorfor var de dog så mistroiske? Hvad i alverden var de bange for, han skulle gøre?

Den onde skovtroldefamilie havde faktisk store planer, som de ikke ville have forpurret af andre. De havde nemlig besluttet, at i det område af skoven, hvor de boede, ville ingen andre få lov til at bo. Hverken dyr eller andre trolde. De ville ødelægge alle fuglereder og dyrebo. De ville jage alt vildt bort. De ville genere alle de andre, så de ikke længere ville bo i deres område. Og derefter ville de så bare nyde at have det hele for sig selv. Og netop dagen efter Mummets tilfangetagning var den dag, da planen skulle sættes i gang. Derfor troede de, at nogen havde fundet ud af, at noget var på færde. Måske havde Mumme været helt henne ved deres troldebo og hørt dem tale om planen. Eller måske andre trolde havde været der, så Mumme slet ikke var alene om at være kommet ind i deres område.

Der var faktisk én, der havde fundet ud af, hvad de pønsede på. Det var ikke en skovtrolde, men en natugle, der i en sen nattetime var blevet nysgerrig, da den så, at der var lys og livlig snakken i troldeboet på et tidspunkt, hvor alle trolde normalt lå og sov og alt var stille. Så uglen kiggede ind gennem et vindue og kunne både se og høre, hvad der gik for sig. Og den blev aldeles forfærdet. Hvad skulle den dog gøre? Den indkaldte de andre ugler og mange andre fugle og dyr og også skovtrolde til stormøde og fortalte dem, hvad der foregik. Det møde fandt faktisk sted, mens Mumme blev taget til fange. Det var også en af grundene til, at ingen havde set, hvad der var sket med Mumme.

Imens ledte hele Mummets skovtroldefamilie efter Mumme i skoven. De kaldte og kaldte, og på et tidspunkt kom troldefar hen til det sted, hvor de mange dyr og fugle og skovtrolde var forsamlet. Han gik op til ræven, der på det tidspunkt stod på en brændestabel for at give sin mening til kende. Han spurgte, om han et øjeblik måtte tale til forsamlingen og bede den om hjælp til at finde Mumme, som var forsvundet. Det fik han selvfølgelig lov til. Derefter fortalte de troldefar, hvad grunden var til, at de holdt stormøde, og så blev Mummets far for alvor bange; for han fornemmede straks, at Mumme var kommet til at gå ind i det område, der var tale om, og hvad kunne så onde trolde mon ikke finde på at gøre ved hans lille Mumme? Alle forsøgte at trøste ham og lovede at hjælpe med eftersøgningen.

Natuglen, der jo vidste, hvor troldeboet var, fløj straks derhen og kiggede ind ad vinduerne. Ligesom sidste nat var der livlig aktivitet og megen snakken, og den opfangede ord nok til at forstå,

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

at Mumme var taget til fange hos dem. Uglen fløj rundt og kiggede gennem alle vinduerne, og gennem et lille vindue så han den lille Mumme ligge og græde på sengen. Straks fløj uglen tilbage til forsamlingen og Mummens far og berettede, hvad den havde set og hørt. Dette var alvorligt. Nu måtte de straks arbejde sammen om at få reddet Mumme ud og få den onde skovtroldefamilies plan forpurret.

Pludselig rejste den allerældste skovtrolde sig op og sagde, at han ville tale nogle alvorsord med den onde familie. Han var faktisk langt ude i familie med dem, og han mente nok, at han ville kunne tale dem til fornuft. Hele forsamlingen accepterede dette forslag. Det var værd at afprøve, før de gik mere drastisk til værks. Med hensyn til Mumme foreslog uglen, at den fløj hen til vinduet ind til Mummens fangerum og prøvede at komme ind og hente Mumme ud. Måske var vinduet ikke helt lukket. Det var under alle omstændigheder så højt oppe, at Mumme ikke kunne nå det, så den onde skovtroldefamilie havde måske ikke sikret sig, at vinduet var lukket. Mummens far takkede uglen, og han var opfyldt af håb.

Så mens den gamle skovtrolde bankede på troldeboets dør, lirkede uglen vinduet op og fløj ned og hentede Mumme ud af fangerummet. Uglen fløj med Mumme i klørerne hen til Mummens far, som fik sin søn lige ned i armene. Gensynet var meget glædeligt. Nu var det da i orden; men hvad med den onde plan? Hvordan mon det gik med mødet i troldeboet? Alle dyrene, fuglene og troldene gik hen mod troldeboet og slog ring om det. Lidt efter kom den gamle trold ud sammen med den onde troldefar, som var helt rød i hovedet af arrigskab og forlegenhed.

Den gamle trold fortalte dyrene, fuglene og troldene udenfor, at den onde skovtroldefamilie havde lovet at opgive planen, nu da alle kendte den. De øvrige skovtroldefamiliemedlemmer kom ud og fik pludselig øje på Mumme, der stadig sad trygt på sin fars arm. "Se, far, den lille dumme trold er sluppet fri." Mummens far fortalte, hvordan det var gået til. Da den onde skovtroldefamilie hørte, hvordan alle dyrene, fuglene og de andre trolde havde arbejdet sammen for at hjælpe hinanden, så de meget flove ud, og faktisk kunne de begynde at indse, hvor meget bedre det var at samarbejde og hjælpe hinanden end at ville have det hele for sig selv og så være helt alene. Det gav dem rigtig meget at tænke over.